WSTĘP

Kościół Ludzi Słońca – współczesny związek wyznaniowy, utożsamiający Boga z całym światem, a za reprezentanta boskości uznając Słońce. Kościół łączy dawne tradycje związane z kultami solarnymi, panteizm i naukę. Doktryna Kościoła Ludzi Słońca zakłada, że religia jest procesem żywym, a nie historycznym, zaś opozycja wiary i nauki jest założeniem niesłusznie uznawanym za oczywiste.

Powołują się na naukowców, takich jak Albert Einstein: “Religia przyszłości będzie religią kosmiczną. Przekroczy ona osobowego Boga i odrzuci dogmaty i teologię. Obejmując to, co naturalne, i to, co duchowe, odnajdzie oparcie w umyśle religijnym, powstałym z doświadczenia wszystkich naturalnych i duchowych rzeczy jako pełnej znaczenia jedności”.

HISTORIA

Kościół Ludzi Słońca został założony przez Pawła Nijakowskiego, przedsiębiorcę i społecznika, dbającego o świeckość szkół, i Alinę Czyżewską, działaczkę obywatelską, specjalizującą się w społecznej kontroli władzy. Kościół uzyskał wpis do rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych dnia 25 lutego 2025 roku pod numerem 197.

DOKTRYNA

Doktryna oparta jest na założeniu, że wspólne, harmonijne działania Ludzi, świadomie transformujące energię Boga Słońce, a oparte na szacunku wobec Świata, na solidarności, równości, zrozumieniu różnorodności, poszanowaniu praw wszystkich Ludzi i Przyrody, mogą zapobiec zgubnym skutkom działalności człowieka.

1. Słońce daje energię, którą każdy może transformować i przekazywać dalej. Dar ten powinien być przyjmowany z wdzięcznością, mądrze wykorzystywany i dzielony z innymi.

2. Siła, dostarczana ludziom przez Słońce, jest transformowana m.in. poprzez artystyczne, naukowe, twórcze i społeczne działania.
3. Każdy człowiek, niezależnie od miejsca pochodzenia czy wyznawanej religii, jest elementem Świata Przyrody, stąd każdemu należy się szacunek i wsparcie.
4. Dzięki własnemu nieustannemu rozwojowi duchowemu, który następuje szczególnie poprzez uczestnictwo w kulturze, tworzenie sztuki, rozwijanie talentów, kontakt z Przyrodą, zdobywanie wiedzy, uprawianie i upowszechnianie nauki, tworzenie dobrych i sprawiedliwych warunków życia i pracy, człowiek pogłębia harmonię ze Światem.
5. Na ludziach leży szczególny obowiązek dbania o Przyrodę i ludzkość jako wspólnotę ludzi na Ziemi. Oznacza to czerpanie z Natury, ale jej nie eksploatowanie.
6. Przyroda uczy walki bez nienawiści, zaspokajania potrzeb bez niepohamowanego rabunku. Przyroda uczy życia w harmonii.
7. Nauka i wiara się nie wykluczają, ale uzupełniają, dopełniają i wzmacniają, dając narzędzie do poznawania Świata, siebie i do rozwijania harmonijnego życia na planecie, które powstało dzięki mocy Słońca.
8. Świadomość obywatelska jest formą duchowej uważności.
9. Jawność życia publicznego stanowi podstawowy warunek równowagi duchowej, wspólnotowej i instytucjonalnej. Ciemność informacyjna to stan zakłócenia przepływu światła – blokada, która deformuje relacje między wspólnotą a władzą i prowadzi do erozji zaufania.
10. Obrzędy i modlitwy nie są potrzebne Bogu, ale ludziom, ponieważ wzmacniają poczucie więzi ze wspólnotą, ze Światem, łączność z Naturą i boskim pierwiastkiem w Przyrodzie.
11. Różnorodność jest fascynującą energią, dającą rozwój światu. Różnorodność jest boską energią Słońca.

ŚWIĘTO LETNIEGO PRZESILENIA

(około 21 czerwca — najdłuższy dzień roku)

„Święto Letniego Przesilenia w Kościele Słońca to dzień, w którym patrzymy na Słońce jak badacze, czujemy je jak artyści i przyjmujemy je jak dary od przyjaciela. Dołącz do nas 21 czerwca, by wspólnie celebrować wiedzę, odpowiedzialność i radość życia pod jedyną gwiazdą, bez której nie byłoby niczego.”

DLACZEGO TEN DZIEŃ JEST WAŻNY?

W chwili przesilenia letniego oś Ziemi jest nachylona tak, że promienie słoneczne padają prostopadle na Zwrotnik Raka. W efekcie półkula północna otrzymuje wtedy swoją największą w roku dawkę energii słonecznej, podczas gdy półkula południowa doświadcza minimum. Sumaryczna ilość światła docierającego do całej planety w skali roku nie zmienia się, lecz tego dnia jego rozkład osiąga skrajne wartości — dla jednych obfitość, dla innych wytchnienie. Ten precyzyjny fakt astronomiczny jest równocześnie fizyczną ilustracją: przypomina, że Harmonia z Naturą nie jest metaforą, lecz realnym doświadczeniem, w którym światło łączy wszystkie formy życia w jedną pulsującą całość.

OGÓLNA FORMA ŚWIĘTOWANIA

1. Uważne zanurzenie w świetle
   Chwila świadomego przebywania w promieniach — o świcie, w zenicie lub o zmierzchu — z bezpiecznym spojrzeniem ku Słońcu. To proste „tak” wypowiedziane wobec kosmicznego źródła naszego istnienia.
2. Wymiana wiedzy i zachwytu
   Krótkie fakty, obrazy, melodie, dane: wszystko, co pokazuje, jak promień słoneczny staje się fotosyntezą, elektrycznością, sztuką i myślą. Rozum i serce mówią wtedy jednym głosem.
3. Dar dla wspólnoty życia
   Drobne, konkretne działanie — posadzone drzewo, naprawiona budka lęgowa, podzielone światło — zamyka obieg energii. To, co otrzymaliśmy w obfitości, wraca w Świat jako rozwój i troska.

ZASADY UNIWERSALNE

- Nauka i duchowość wzajemnie się wzmacniają.
- Autentyczność ponad rytuał. Brak narzuconych form; każdy przeżywa ten dzień po swojemu.

- Minimalny ślad środowiskowy. Korzystamy z tego, co wielorazowe i lokalne.
- Otwarte drzwi. Wystarczy ciekawość i szacunek, aby świętować wspólnie.

W letnim przesileniu światło staje się doświadczeniem jedności — zarazem mierzalnym zjawiskiem i głębokim przeżyciem duchowym. Jeśli zechcesz stanąć tego dnia w blasku z otwartym umysłem i czułym sercem, poczujesz, że promień docierający do Twojej skóry jest tą samą energią, która napędza oceany, liście, zwierzęta i sny.

„Wszyscy jesteśmy dziećmi Słońca.”

SYMBOL

Symbolem naszej religii jest Koło. Jest znakiem obecności Słońca i jego dwoistej natury – z jednej strony jako fizycznego źródła energii, która podtrzymuje życie i inicjuje procesy przemiany, z drugiej jako transcendentnej zasady jednoczącej wspólnotę. Reprezentuje wartości istotne dla osób w Kościele Słońca, a zarazem uniwersalne wartości moralne i etyczne.

Koło nie dzieli, ale łączy. Koło nie narzuca – ale zaprasza do refleksji i kontemplacji współistnienia.